

Ustawa z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej

Tekst ujednolicony po zmianie z dnia 1 marca 2002 roku

Tekst ujednolicony powstał na podstawie Dzienników Ustaw:

- z 2001 r.: nr 81, poz. 889 (urzędowy tekst jednolity), nr 102, poz. 1115,
- z 2002 r.: nr 4, poz. 31, nr 25, poz. 253

Zmiany wchodzące w życie z dniem 1 lipca 2002 r. - na podst. Dz. U. nr 25 z 2002 r. - zaznaczone **czcionką**. Od tego dnia również użyte w art. 10 w ust. 4, w art. 13 w ust. 5, w art. 15 w ust. 2, w art. 25 w ust. 4, w art. 26 w ust. 3, w art. 28a w ust. 3 i 5, w art. 29 w ust. 2-4, 6 i 7, w art. 35 w ust. 2, w art. 44 w ust. 2 i 2a, w art. 45 w ust. 1 oraz w art. 48 w ust. 3 w różnych przypadkach wyrazy "Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu" zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami "minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu".

Rozdział 1 Przepisy ogólne

- Art. 1. 1. Kultura fizyczna jest częścią kultury narodowej, chronionej przez prawo. Obywatele, bez względu na wiek, płeć, wyznanie, rasę oraz stopień i rodzaj niepełnosprawności - korzystają z równego prawa do różnych form kultury fizycznej.
2. Ustawa określa zasady działalności w sferze kultury fizycznej, a także zadania organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków oraz innych podmiotów w zakresie zapewnienia prawidłowej realizacji procesu wychowania fizycznego, uprawiania sportu i rekreacji ruchowej oraz prowadzenia rehabilitacji ruchowej.
- Art. 2. 1. Podstawowymi celami kultury fizycznej jest dbałość o prawidłowy rozwój psychofizyczny i zdrowie wszystkich obywateli.
2. Cele, o których mowa w ust. 1, realizowane są w szczególności poprzez:
- 1) wychowanie fizyczne,
  - 2) sport,
  - 3) rekreację ruchową,
  - 4) rehabilitację ruchową.
- Art. 3. W rozumieniu niniejszej ustawy:
- 1) kulturą fizyczną jest wiedza, wartości, zwyczaje, działania podejmowane dla zapewnienia rozwoju psychofizycznego, wychowania, doskonalenia uzdolnień i sprawności fizycznej człowieka, a także dla zachowania oraz przywracania jego zdrowia,
  - 2) wychowanie fizyczne jest procesem kształtującym harmonijny rozwój psychofizyczny dzieci i młodzieży,
  - 3) sport jest formą aktywności człowieka, mającą na celu doskonalenie jego sił psychofizycznych, indywidualnie lub zbiorowo, według reguł umownych,
  - 4) sport wyczynowy jest formą działalności człowieka, podejmowaną dobrowolnie, w drodze rywalizacji, dla uzyskania maksymalnych wyników sportowych,
  - 5) sport profesjonalny jest rodzajem sportu wyczynowego, uprawianym w celach zarobkowych,
  - 6) zawodnikiem jest osoba uprawiająca amatorsko albo profesjonalnie określoną dyscyplinę sportu i uczestnicząca we współzawodnictwie sportowym,
  - 7) współzawodnictwo sportowe jest indywidualną lub zbiorową rywalizacją osób zmierzających, zwłaszcza w trakcie zawodów sportowych, do pokonania czasu, przestrzeni, przeszkód lub przeciwnika,
  - 8) rekreacja ruchowa jest formą aktywności fizycznej, podejmowaną dla wypoczynku i odnowy sił psychofizycznych,

9) rehabilitacja ruchowa jest procesem mającym na celu przywrócenie, poprawę lub utrzymanie psychofizycznej sprawności osób czasowo lub trwale niepełnosprawnych za pomocą specjalnych zabiegów i ćwiczeń fizycznych - w oparciu o wiedzę medyczną.

Art. 4. Organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego tworzą warunki prawno-organizacyjne i ekonomiczne dla rozwoju kultury fizycznej.

Rozdział 2

Struktura organizacyjna kultury fizycznej

Art. 5. 1. Centralnym organem administracji rządowej w zakresie kultury fizycznej jest Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu.

2. Zadania Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu oraz sposób ich realizacji określa ustawa. **[od 1 lipca 2002 r. skreśla się ust. 1 i 2]**

3. (skreślony).

4. Jednostki samorządu terytorialnego realizują zadania w zakresie kultury fizycznej jako zadania własne.

Art. 6. 1. Podstawową jednostką organizacyjną realizującą cele i zadania w zakresie kultury fizycznej jest klub sportowy.

2. Kluby sportowe, uczestniczące we współzawodnictwie sportowym, tworzone są w formie:

1) stowarzyszeń, zwanych dalej "stowarzyszeniami kultury fizycznej",

2) spółek akcyjnych, zwanych dalej "sportowymi spółkami akcyjnymi".

3. Kluby sportowe, które nie uczestniczą we współzawodnictwie sportowym, mogą być tworzone w innych, niż wymienione w ust. 2, przewidzianych prawem formach organizacyjnych.

Art. 7. 1. Szczególnym rodzajem klubu sportowego jest uczniowski klub sportowy.

2. Uczniowski klub sportowy działa na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855), z wyłączeniem przepisów dotyczących rejestracji.

3. Członkami uczniowskiego klubu sportowego mogą być w szczególności uczniowie, rodzice i nauczyciele.

4. Uczniowskie kluby sportowe podlegają wpisowi do ewidencji, prowadzonej przez starostów właściwych ze względu na siedzibę klubów.

5. Uczniowskie kluby sportowe posiadają osobowość prawną.

Art. 8. 1. Kluby sportowe, o których mowa w art. 6 ust. 2, w liczbie co najmniej trzech mogą zakładać związki klubów, zwane dalej "związkami sportowymi".

2. Członkami wspierającymi związku sportowego mogą być również kluby, o których mowa w art. 6 ust. 3, oraz inne osoby prawne i jednostki organizacyjne, których celem jest działalność w zakresie kultury fizycznej.

3. Do stowarzyszeń kultury fizycznej i związków sportowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy, o której mowa w art. 7 ust. 2, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. Do podstawowych zadań związków sportowych należy w szczególności:

1) prowadzenie działalności w zakresie sportu i rekreacji ruchowej,

2) organizowanie zawodów, imprez sportowych i rekreacyjnych,

3) prowadzenie działalności wychowawczej i popularyzatorskiej w zakresie kultury fizycznej,

4) szkolenie oraz doskonalenie kadr trenersko-instruktorskich,

5) wspieranie działalności uczniowskich klubów sportowych.

2. Szczegółowe zadania związków sportowych oraz sposób ich realizacji określają statuty związków sportowych.

Art. 10. 1. Związkiem sportowym o zasięgu ogólnokrajowym, działającym tylko w jednej dyscyplinie lub dziedzinie sportu, jest polski związek sportowy.

1a. Członkiem polskiego związku sportowego mogą być kluby sportowe, o których mowa w art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 1, oraz związki sportowe działające w dziedzinie lub dyscyplinie sportu, w której funkcjonuje dany polski związek sportowy.

2. W danej dyscyplinie lub dziedzinie sportu może działać tylko jeden polski związek sportowy.

3. (skreślony).

4. Polski związek sportowy może być utworzony jedynie za zezwoleniem Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu, który zatwierdza statut związku oraz wszelkie jego zmiany.

5. Do zadań polskiego związku sportowego należy w szczególności:

1) organizacja i realizacja współzawodnictwa sportowego,

- 2) nadawanie klubom sportowym licencji uprawniających do udziału we współzawodnictwie sportowym,
  - 3) reprezentowanie, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 1, sportu polskiego w międzynarodowych organizacjach sportowych oraz organizowanie udziału w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym,
  - 4) przygotowywanie kadry narodowej do uczestnictwa w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym.
6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dyscyplin i dziedzin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe, oraz szczegółowe warunki i tryb udzielania zezwoleń, o których mowa w ust. 4, uwzględniając tendencje światowe do tworzenia się nowych dyscyplin.

Art. 11. 1. Polski Komitet Olimpijski jest związkiem stowarzyszeń i innych osób prawnych, działającym na podstawie Prawa o stowarzyszeniach, w celu zapewnienia udziału reprezentacji kraju w igrzyskach olimpijskich, propagowania zasad olimpizmu, reprezentowania polskiego sportu w Międzynarodowym Komitecie Olimpijskim oraz wobec narodowych komitetów olimpijskich i innych międzynarodowych organizacji.

2. Polski Komitet Olimpijski ustala skład reprezentacji kraju na igrzyska olimpijskie.
3. Polski Komitet Olimpijski ma wyłączne prawo wykorzystywania i używania symboliki olimpijskiej określonej w Karcie olimpijskiej oraz nazw "Igrzyska Olimpijskie" i "Komitet Olimpijski".

Art. 12. 1. W celu zapewnienia udziału reprezentacji polskich sportowców niepełnosprawnych w igrzyskach paraolimpijskich oraz reprezentowania kraju w Międzynarodowym Komitecie Paraolimpijskim może zostać utworzony Polski Komitet Paraolimpijski.

2. Polski Komitet Paraolimpijski jest związkiem stowarzyszeń i innych osób prawnych, których celem statutowym jest organizacja, upowszechnianie oraz działalność na rzecz rozwoju sportu osób niepełnosprawnych.

Art. 13. 1. Stowarzyszenie kultury fizycznej oraz związek sportowy podlegają obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.

2. (skreślony).
3. Stowarzyszenie kultury fizycznej oraz związek sportowy uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego.
4. (skreślony).
5. Do wniosku o zarejestrowanie polskiego związku sportowego należy dołączyć dowód zezwolenia i zatwierdzenia statutu związku przez Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu.
6. (skreślony).

Art. 14. Sąd rejestrowy odmawia zarejestrowania stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego, jeżeli jego założenie byłoby sprzeczne z ustawą lub nie spełnia określonych prawem warunków.

Art. 15. 1. Nadzór nad działalnością stowarzyszeń kultury fizycznej oraz związków sportowych należy, jako zadanie z zakresu administracji rządowej, z zastrzeżeniem ust. 2, do starosty właściwego ze względu na ich siedzibę.

2. Organem nadzorującym działalność polskich związków sportowych i związków sportowych o zasięgu ogólnokrajowym działających w wielu dyscyplinach lub dziedzinach sportu jest Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu.
3. Organ nadzorujący może dokonywać kontroli działalności stowarzyszenia kultury fizycznej i związku sportowego.

Art. 16. Jeżeli działalność stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego jest niezgodna z prawem lub narusza postanowienia statutu, organ nadzorujący może:

- 1) zażądać usunięcia w określonym terminie dostrzeżonego uchybienia,
- 2) udzielić władzom stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego ostrzeżenia,
- 3) zawiesić w czynnościach poszczególnych członków władz stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego,
- 4) wystąpić do sądu o zastosowanie jednego ze środków, o których mowa w art. 17.

Art. 17. 1. Sąd na wniosek organu nadzorującego może w drodze postanowienia:

- 1) zawiesić wykonanie uchwały lub decyzji niezgodnej z prawem oraz zażądać jej uchylenia, a w razie nieuchylenia w wyznaczonym terminie - uchylić taką uchwałę lub decyzję,
- 2) zawiesić w czynnościach władze stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego i wyznaczyć kuratora do czasu wyboru nowych władz,
- 3) zawiesić działalność stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego na okres nie dłuższy niż rok,
- 4) rozwiązać stowarzyszenie kultury fizycznej lub związek sportowy, jeżeli swoją działalnością w sposób rażąco narusza przepisy prawa lub postanowienia statutu, i wykreślić je z Krajowego Rejestru Sądowego.

2. Kurator, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obowiązany jest do zwołania w terminie 3 miesięcy walnego zebrania członków w celu wyboru nowych władz stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego. Do tego czasu kuratorowi przysługują statutowe uprawnienia władz stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego.

Art. 18. W razie rozwiązania stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego, sąd zarządza jego likwidację oraz, w przypadku braku stosownych postanowień statutu lub uchwały walnego zebrania członków, określa przeznaczenie jego majątku.

Rozdział 3 **Wychowanie fizyczne**

Art. 19. 1. Przedszkola, szkoły, placówki oświatowo-wychowawcze oraz szkoły wyższe działające w systemie dziennym obowiązane są do prowadzenia zajęć wychowania fizycznego.

2. Obowiązkowy wymiar zajęć wychowania fizycznego dla uczniów klas IV, V i VI szkół podstawowych i gimnazjów wynosi 4 godziny lekcyjne, a dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych - 3 godziny lekcyjne, w ciągu tygodnia, z zastrzeżeniem art. 61.

3. Zajęcia, o których mowa w ust. 1, prowadzone są również w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Urzędu Ochrony Państwa oraz Szefowi Obrony Cywilnej Kraju.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa, określi, w drodze rozporządzenia, wzorcowy program zajęć dla jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 3, ustalając wykaz jednostek organizacyjnych, które będą realizować plany i programy zajęć wychowania fizycznego.

Art. 20. 1. W celu kształcenia młodzieży o szczególnych uzdolnieniach sportowych oraz odpowiednich warunkach zdrowotnych mogą być tworzone klasy lub szkoły sportowe albo szkoły mistrzostwa sportowego, realizujące programy szkolenia w określonych dyscyplinach sportu.

2. Programy szkolenia, o których mowa w ust. 1, dopuszcza do użytku szkolnego minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Rozdział 4 **Sport**

Art. 21. Uprawianie sportu jest dobrowolne i odbywa się zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, postanowieniami statutów i regulaminów związków sportowych oraz sportowych organizacji międzynarodowych.

Art. 22. 1. Sport uprawiać mogą zawodnicy posiadający status zawodnika profesjonalnego albo amatora.

2. Zawodnikami posiadającymi status zawodnika profesjonalnego są osoby uprawiające sport na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej i otrzymujący za to wynagrodzenie.

3. Zawodnicy posiadający status amatora mogą otrzymywać stypendium sportowe. Okres pobierania stypendium zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu oraz przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym.

4. Stypendia sportowe dla członków kadry narodowej i olimpijskiej finansowane są ze środków budżetu państwa.

- 4a. Stypendia sportowe dla zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym mogą być finansowane ze środków budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb zaliczania okresów pobierania stypendiów sportowych do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze wynikające ze stosunku pracy.

6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w drodze rozporządzenia, a organ jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określą szczegółowe zasady i tryb przyznawania, wstrzymywania i cofania oraz wysokość stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 4 i 4a, uwzględniając obowiązki zawodnika pobierającego stypendium, skutki ich niewykonywania oraz podstawę i sposób ustalania wysokości stypendium.

Art. 23. 1. Osoby niepełnoletnie mogą być zawodnikami za zgodą swoich przedstawicieli ustawowych.

2. Zasady uprawiania sportu przez osoby niepełnosprawne określają przepisy statutów i regulaminów organizacji krajowych i międzynarodowych zajmujących się sportem osób niepełnosprawnych.
3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, określi, w drodze rozporządzenia, zasady współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży, uwzględniając rodzaje zawodów i szczeble rozgrywek oraz warunki uczestnictwa zawodników.

Art. 24. 1. Zawodnicy obowiązani są posiadać licencje, zezwalające na uprawianie określonych dyscyplin sportu.
2. Licencje przyznaje właściwy w danej dziedzinie lub dyscyplinie sportu polski związek sportowy.
3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania i pozbawiania licencji, o której mowa w ust. 1, uwzględniając wymogi do uzyskania licencji, okres jej ważności, dokument przyznający licencję, przypadki, kiedy polski związek sportowy może pozbawić zawodnika licencji, oraz określi organ odwoławczy od decyzji polskiego związku sportowego.

Art. 25. 1. Podstawowymi obowiązkami zawodnika jest w szczególności:
1) reprezentowanie kraju w międzynarodowych zawodach sportowych,
2) aktywny udział w procesie szkoleniowym i we współzawodnictwie sportowym,
3) poddawanie się obowiązkowym badaniom lekarskim,
4) przestrzeganie regulaminów sportowych i zasad rywalizacji sportowej.
2. Szczegółowe prawa i obowiązki zawodnika, w tym status zawodnika amatora i zawodnika posiadającego status zawodnika profesjonalnego, określa właściwy polski związek sportowy.
3. W przypadku niewykonywania obowiązków określonych w ust. 1, zawodnik może ponosić odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w niniejszej ustawie, statutach i regulaminach stowarzyszeń kultury fizycznej i związków sportowych oraz umowach o pracę.
4. Zasady organizacji współzawodnictwa sportowego oraz, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 2, skład kadry narodowej w danej dyscyplinie lub dziedzinie sportowej ustala właściwy polski związek sportowy w porozumieniu z Prezesem Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu.
5. Szkoła wyższa umożliwia studentowi, który jest zawodnikiem, uprawianie sportu bez konieczności przerywania studiów. Warunki i tryb odbywania studiów przez studenta będącego zawodnikiem określają regulaminy studiów, ustalane zgodnie z odrębnymi przepisami.

Art. 26. 1. Zawodnik nie może reprezentować jednocześnie w tej samej dyscyplinie lub dziedzinie sportu więcej niż jednego klubu sportowego lub związku sportowego.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zawodnika polskiego klubu, który uzyskał zgodę na reprezentowanie innej organizacji sportowej, jeżeli przepisy międzynarodowych federacji sportowych i polskich związków sportowych dopuszczają taką możliwość.
3. Zasady i tryb zmiany przynależności do klubu sportowego zawodników ustala właściwy polski związek sportowy, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu.

Art. 27. 1. Kluby sportowe, z chwilą powołania zawodnika do kadry narodowej, obowiązane są umożliwić mu uczestniczenie w jej przygotowaniach oraz udział w międzynarodowych zawodach sportowych.
2. Organy administracji rządowej zapewniają warunki, środki dla szkolenia sportowego oraz opiekę medyczną osobom należącym do kadry narodowej.
3. W razie powołania zawodnika - członka kadry narodowej do odbycia zasadniczej służby w obronie cywilnej, warunki szkolenia sportowego i przygotowań do udziału w reprezentacji narodowej zapewnia mu podmiot, który utworzył formację obrony cywilnej, w której zawodnik pełni służbę.
4. W razie powołania zawodnika, o którym mowa w ust. 3, do pełnienia służby w formacjach uzbrojonych nie wchodzących w skład Sił Zbrojnych, warunki szkolenia sportowego i przygotowań do udziału w reprezentacji narodowej zapewnia minister, któremu podlega formacja.
5. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu, określi, w drodze rozporządzenia, warunki szkolenia sportowego i przygotowań do udziału w reprezentacji narodowej zawodnika, o którym mowa w ust. 3, powołanego do czynnej służby wojskowej, ustalając ośrodki, w których będzie prowadzone szkolenie sportowe, system zatwierdzania planów szkoleniowych oraz obowiązki związane z ubezpieczeniem zawodników.

Art. 28. 1. Zawodnikom, którzy osiągnęli wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym, mogą być przyznawane wyróżnienia i nagrody ze środków budżetu państwa i budżetu jednostki samorządu terytorialnego.
2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w drodze rozporządzenia, a organ jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określa rodzaje wyróżnień i wysokości nagród, o których mowa w ust. 1, oraz szczegółowe zasady i tryb ich przyznawania, uwzględniając osiągnięcia sportowe, za które zawodnicy otrzymują wyróżnienia i nagrody.

Art. 28a. 1. Reprezentantom Polski na igrzyskach olimpijskich zimowych lub letnich, którzy:
1) zdobyli co najmniej jeden medal olimpijski,
2) ukończyli 35 rok życia i nie uprawiają wyczynowo sportu,

- 3) mają obywatelstwo polskie,
  - 4) mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - 5) nie byli karani za przestępstwo umyślne
- przysługuje świadczenie pieniężne z budżetu państwa, zwane dalej "świadczeniem".
2. Świadczenie przysługuje w danym roku kalendarzowym w wysokości przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym, ogłaszanego na podstawie art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 27, poz. 298), z tym że świadczenie za styczeń i luty przysługuje w wysokości świadczenia w grudniu poprzedniego roku kalendarzowego.
  3. Świadczenie przyznaje Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu na wniosek osoby zainteresowanej lub z własnej inicjatywy.
  4. Osoby zainteresowane obowiązane są udokumentować spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1, w tym przedstawić zaświadczenie Polskiego Komitetu Olimpijskiego o zdobyciu medalu olimpijskiego.
  5. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu wydaje decyzje w przedmiocie przyznania świadczenia w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku.
  6. Świadczenie wypłaca się poczynając od miesiąca, w którym zostało przyznane.
  7. Świadczenie ulega zawieszeniu począwszy od miesiąca, w którym osoba je otrzymująca nie spełnia któregokolwiek z warunków wymaganych do przyznania świadczenia.
  8. W zakresie postępowania dotyczącego ustalenia lub odmowy przyznania świadczenia mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
  9. Świadczenie wypłacane jest co miesiąc przez Urząd Kultury Fizycznej i Sportu.

[od 1 lipca 2002 r. w ust. 9 wyrazy "Urząd Kultury Fizycznej i Sportu" zastępuje się wyrazami "urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu"]

Rozdział 5

Sport profesjonalny

- Art. 29. 1. Działalność w zakresie sportu profesjonalnego prowadzą sportowe spółki akcyjne i polskie związki sportowe.
2. Profesjonalne współzawodnictwo sportowe organizuje właściwy polski związek sportowy za zgodą Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu.
  3. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, polski związek sportowy może przekazać, za zgodą Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu, innemu podmiotowi.
  4. Polski związek sportowy zamierzający organizować profesjonalne współzawodnictwo sportowe składa do Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu pisemny wniosek o udzielenie zgody, wraz z programem działalności i projektem budżetu przeznaczonych na finansowanie współzawodnictwa objętego zgodą, który powinien obejmować okres pierwszego roku organizowania profesjonalnego współzawodnictwa sportowego.
  5. Wniosek o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 2, powinien zawierać:
    - 1) nazwę i adres siedziby polskiego związku sportowego,
    - 2) określenie dziedziny lub dyscypliny sportu, w jakiej ma być organizowane profesjonalne współzawodnictwo sportowe,
    - 3) proponowaną datę rozpoczęcia profesjonalnego współzawodnictwa sportowego,
    - 4) datę sporządzenia wniosku i podpisy osób uprawnionych do składania oświadczeń woli w imieniu polskiego związku sportowego,
    - 5) regulamin profesjonalnego współzawodnictwa sportowego w danej dziedzinie lub dyscyplinie sportu,
    - 6) przyjęte przez polski związek sportowy warunki przyznawania licencji dla zawodników profesjonalnych.
  6. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu odmawia udzielenia zgody, jeżeli wniosek dotyczy innej dziedziny lub dyscypliny sportu niż ta, która jest objęta działaniem polskiego związku sportowego, lub jeżeli polski związek sportowy nie przedłoży dokumentów, o których mowa w ust. 4.
  7. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu cofa zgodę, jeżeli objęte zgodą współzawodnictwo organizowane jest w sposób sprzeczny z przepisami ustawy lub warunkami określonymi w decyzji udzielającej zgody.
  8. Zgody udziela się na okres 5 lat.

Art. 30. (skreślony).

- Art. 31. 1. Do podstawowych zadań sportowych spółek akcyjnych należy uczestnictwo w profesjonalnych zawodach sportowych, promocja sportu oraz prowadzenie działalności na rzecz jego rozwoju.
2. Sportowe spółki akcyjne działają na podstawie przepisów Kodeksu handlowego dotyczących spółek akcyjnych, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.
  3. Nazwa sportowej spółki akcyjnej może być obrana dowolnie, powinna jednak zawierać dodatek "Sportowa Spółka Akcyjna".
  4. Sportowe spółki akcyjne są członkami właściwych polskich związków sportowych.

Art. 32. 1. (skreślony).

2. (skreślony).
3. (skreślony).
4. W sportowych spółkach akcyjnych nie mogą być wydawane akcje uprzywilejowane.
5. Osoba fizyczna bądź prawna posiadająca więcej niż 1% kapitału akcyjnego w jednej sportowej spółce akcyjnej nie może posiadać więcej niż 1% kapitału akcyjnego w jakiegokolwiek innej sportowej spółce akcyjnej.
6. Akcjonariuszom lub członkom władz statutowych sportowej spółki akcyjnej zabrania się udzielania pożyczek lub poręczania pożyczki innej spółce działającej w tej samej dyscyplinie sportu.
7. (skreślony).

Art. 33. Zarząd sportowej spółki akcyjnej musi uzyskać zgodę, udzieloną większością głosów walnego zgromadzenia akcjonariuszy, na przyjęcie preliminarza wydatków w dziedzinie działalności sportowej.

Art. 34. 1. Sportowe spółki akcyjne nie będą mogły dokonywać podziału dywidendy, dopóki nie zostanie utworzony kapitał zapasowy w wysokości co najmniej połowy średniej wydatków z dwóch ostatnich lat obrachunkowych. Podczas dwóch pierwszych lat obrachunkowych połowa ta jest połową budżetu początkowego albo połową średniej wydatków z ostatniego roku obrachunkowego. Kapitałem zapasowym spółka nie może dysponować.

2. Kapitał zapasowy spółka przeznacza wyłącznie na zabezpieczenie roszczeń zawodników.
3. Termin spłaty pożyczki udzielonej sportowej spółce akcyjnej przez akcjonariusza lub członka jej władz będzie jednorazowo przedłużony do końca okresu obrachunkowego, w którym ten termin przypada, jeżeli spółka nie osiągnęła zysku w poprzednim roku obrachunkowym.

Art. 35. 1. Sportowa spółka akcyjna może być klubem sportowym jednosekcyjnym lub wielosekcyjnym. W danej dyscyplinie lub dziedzinie sportu sportowa spółka akcyjna może prowadzić tylko jedną sekcję sportową.

2. Sportowa spółka akcyjna ma obowiązek informowania Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu⁶⁾ o wszelkich zmianach w statucie, składach władz i regulaminach, w terminie 30 dni od daty uchwalenia tych zmian.

Art. 36. 1. Polski związek sportowy, któremu udzielona została koncesja na działalność w zakresie sportu profesjonalnego, może utworzyć ligę zawodową.

2. W skład ligi zawodowej wchodzi wyłącznie sportowe spółki akcyjne.
3. Zasady funkcjonowania ligi zawodowej ustalane są w formie umowy pomiędzy właściwym polskim związkiem sportowym i sportowymi spółkami akcyjnymi wchodzącymi w skład ligi. Umowa ta powinna zawierać postanowienia gwarantujące właściwemu polskiemu związkowi sportowemu realizację zobowiązań krajowych i zagranicznych oraz wykonywanie uprawnień dyscyplinarnych.

Art. 36a. Sportowa spółka akcyjna wstępująca do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej przejmuje z dniem zgłoszenia do ligi zawodowej ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych tej sekcji.

Rozdział 6

Odpowiedzialność dyscyplinarna i rozstrzyganie sporów w sporcie

Art. 37. 1. Spory związane z naruszeniem, w czasie lub w związku z zawodami sportowymi, reguł technicznych i dyscyplinarnych określonych przez właściwe polskie związki sportowe rozstrzygane są w trybie i na zasadach określonych w ich regulaminach sportowych.

2. Organy dyscyplinarne uprawnione do orzekania w sprawach wymienionych w ust. 1, ich kompetencje, tryb postępowania oraz rodzaje wymierzanych kar określa statut właściwego polskiego związku sportowego.

Art. 38. 1. Związki sportowe mogą ustanawiać stałe sądy polubowne.

2. Do sądów polubownych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy części pierwszej księgi trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

- Art. 39. 1. Strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądów polubownych, o których mowa w art. 38 ust. 1, spory majątkowe związane z działalnością sportową.
2. Stronami postępowania przed sądem polubownym mogą być kluby i związki sportowe, osoby fizyczne uprawiające sport oraz zajmujące się jego organizacją lub upowszechnianiem, przedsiębiorcy prowadzący działalność sportową, a także inne osoby prawne, bez względu na ich siedzibę i miejsce zamieszkania.
  3. Statuty właściwych polskich związków sportowych mogą określać formę zapisu na stały sąd polubowny oraz tryb postępowania odwoławczego od orzeczeń stałych sądów polubownych, a także środki dyscyplinujące zapewniające ich wykonanie w trybie wewnątrzorganizacyjnym.
- Art. 40. 1. Przy Polskim Komitecie Olimpijskim działa Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu, zwany dalej "Trybunałem", jako stały sąd polubowny.
2. Trybunał wydaje orzeczenia w sprawach poddanych jego właściwości na podstawie zapisu na sąd polubowny.
  3. Do Trybunału stosuje się odpowiednio przepis art. 39.
  4. Organizację Trybunału, tryb postępowania, sposób finansowania jego działalności oraz zasady powoływania arbitrowców określa Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego.
- Art. 41. 1. Do Trybunału mogą być zaskarżone decyzje dyscyplinarne lub regulaminowe właściwych organów polskich związków sportowych, których przedmiotem jest:
- 1) wykluczenie lub skreślenie ze związku, klubu lub innej organizacji sportowej zawodnika, sędziego, trenera lub działacza sportowego,
  - 2) dyskwalifikacja dożywotnia lub czasowa osób, o których mowa w pkt 1,
  - 3) pozbawienie zawodnika lub zespołu sportowego tytułu mistrza kraju albo zdobywcy Pucharu Polski,
  - 4) przeniesienie zespołu sportowego do niższej klasy rozgrywek,
  - 5) zakaz reprezentowania sportu polskiego w zawodach międzynarodowych lub międzynarodowych rozgrywkach pucharowych.
2. Prawo zaskarżenia decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 1, przysługuje osobie uprawnionej, jeżeli decyzja ta zostanie wydana w trybie wewnątrzorganizacyjnym, w którym:
- 1) nastąpiło naruszenie przepisów prawa, statutów lub regulaminów sportowych,
  - 2) strona została pozbawiona prawa do obrony.

Rozdział 7

Rekreacja i rehabilitacja ruchowa

- Art. 42. 1. Organizowanie działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej oraz tworzenie odpowiednich warunków materialno-technicznych dla jej rozwoju jest obowiązkiem organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego, klubów sportowych oraz stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków.
2. Zadania w zakresie określonym w ust. 1 realizowane są w szczególności poprzez:
    - 1) popularyzację walorów rekreacji ruchowej,
    - 2) organizowanie zajęć, zawodów i imprez sportowo-rekreacyjnych,
    - 3) szkolenie kadry instruktorów i kierowanie ich do prowadzenia zajęć rekreacyjnych,
    - 4) tworzenie, utrzymywanie i udostępnianie bazy sportowo-rekreacyjnej.
  3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki prowadzenia działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej, uwzględniając kwalifikacje osób prowadzących działalność w tej dziedzinie, ich prawa i obowiązki, oraz podstawowe założenia organizacyjne.
- Art. 43. 1. Zajęcia rehabilitacji ruchowej oraz zabiegi fizjoterapeutyczne mogą prowadzić fizjoterapeuci i absolwenci szkół wyższych ze specjalnością rehabilitacja lub gimnastyka lecznicza oraz technicy fizjoterapii.
2. Zajęcia o charakterze profilaktycznym i korektywnym mogą prowadzić absolwenci szkół wyższych lub średnich zawodowych i absolwenci zakładów kształcenia nauczycieli - o kierunku (specjalności) wychowanie fizyczne, jeżeli w trakcie nauki lub po jej ukończeniu nabyli kwalifikacje do prowadzenia tego typu zajęć, oraz absolwenci szkół wyższych lub średnich zawodowych i absolwenci zakładów kształcenia nauczycieli - o kierunku (specjalności) wychowanie przedszkolne lub nauczanie początkowe, po uzyskaniu kwalifikacji w zakresie gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej.
  3. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej w szkołach określają odrębne przepisy.

Rozdział 8

Kadry kultury fizycznej

- Art. 44. 1. Zorganizowane zajęcia w zakresie wychowania fizycznego, sportu i rekreacji ruchowej mogą prowadzić osoby posiadające kwalifikacje zawodowe nauczyciela wychowania fizycznego lub uprawnienia w tym zakresie określone odrębnymi przepisami.
2. Kształcenie osób, o których mowa w ust. 1, przez jednostki inne niż szkoły wyższe wymaga uzyskania zgody Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu
- 2a. Zajęcia, o których mowa w ust. 1, mogą prowadzić także osoby posiadające kwalifikacje zawodowe trenera lub instruktora, przy czym kształcenie tych osób przez uczelnie inne niż uczelnie wychowania fizycznego wymaga uzyskania zgody Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu.
3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje, stopnie i tytuły zawodowe w dziedzinie kultury fizycznej oraz szczegółowe zasady i tryb ich uzyskiwania, uwzględniając stopnie trenerskie i specjalizacje instruktorskie, warunki uzyskiwania tych stopni i tytułów oraz tytułu menedżera sportu, a także jednostki uprawnione do prowadzenia kursów specjalistycznych i dokumenty stwierdzające posiadane kwalifikacje.
- Art. 45. 1. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu może przyznać osobom wyróżniającym się szczególną aktywnością i uzyskującym wybitne osiągnięcia w pracy zawodowej w dziedzinie kultury fizycznej odznaczenia, wyróżnienia i nagrody resortowe.
2. Odznaczenia i wyróżnienia mogą być przyznane również osobom wyróżniającym się szczególną aktywnością i uzyskującym wybitne osiągnięcia w działalności społecznej w dziedzinie kultury fizycznej.
3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania odznaczeń, wyróżnień i nagród, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając rodzaje odznak i wyróżnień, rodzaje i wysokość nagród oraz tryb ich uzyskiwania, a także osiągnięcia, za które mogą być przyznane nagrody.
- Art. 46. 1. Sędzią sportowym może być osoba, która posiada pełną zdolność do czynności prawnych, korzysta z pełni praw publicznych oraz posiada licencję sędziego sportowego przyznaną przez właściwy polski związek sportowy.
2. Kluby i związki sportowe zapewniają sędziom sportowym niezbędne warunki, określone przez polskie związki sportowe, umożliwiające wypełnianie ich funkcji.
3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, warunki i tryb przyznawania i pozbawiania licencji sędziego sportowego, uwzględniając okres ważności licencji, wzór dokumentu potwierdzającego jej uzyskanie, przypadki, kiedy polski związek sportowy może pozbawić sędziego licencji, oraz organ odwoławczy od decyzji polskiego związku sportowego.

Rozdział 9

Zwalczanie dopingu w sporcie

- Art. 47. 1. Dopowaniem jest stosowanie przez zawodników zakazanych środków farmakologicznych lub metod uznanych za dopingowe.
2. Stosowanie dopingu jest zabronione.
- Art. 48. 1. Organem właściwym w sprawach dopingu jest Komisja do Zwalczania Dopingu w Sporcie, zwana dalej "Komisją".
- 1a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, powołuje, w drodze rozporządzenia, Komisję, o której mowa w ust. 1, uwzględniając kwalifikacje członków Komisji w dziedzinie medycyny, kultury fizycznej, sportu, biologii lub prawa.
2. Do zadań Komisji należy w szczególności:
- 1) opracowywanie przepisów i programów walki z dopowaniem w sporcie oraz kontrola ich przestrzegania,
  - 2) organizowanie kontrolnych badań antidopingowych,
  - 3) prowadzenie edukacji profilaktycznej,
  - 4) opracowanie listy metod i środków, o których mowa w art. 47 ust. 1.

3. Listę, o której mowa w ust. 2 pkt 4, zatwierdza Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu) po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia.
4. Działalność Komisji oraz badania antydopingowe finansowane są ze środków budżetu państwa.
5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb działania Komisji, uwzględniając tryb przeprowadzania kontroli antydopingowej, sposób podejmowania uchwał w sprawach dotyczących interpretacji wyników kontroli antydopingowej oraz możliwość powoływania podkomisji.

Art. 49. 1. Zawodnicy są obowiązani poddawać się kontrolnym badaniom antydopingowym.

2. Za stosowanie dopingu zawodnik ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną. Odpowiedzialność tę ponoszą również trenerzy, działacze oraz inne osoby, którym udowodnione zostanie naruszenie przepisów antydopingowych.
3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszanie przepisów antydopingowych, uwzględniając obowiązki zawodnika dotyczące poddania się kontroli antydopingowej, sankcje za odmowę poddania się tym badaniom oraz sankcje dla zawodnika, u którego wykryto stosowanie zabronionych środków farmakologicznych lub metod uznanych za dopingowe, oraz kompetencje organów dyscyplinarnych.
4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, placówki odpowiedzialne za przeprowadzanie analiz antydopingowych oraz tryb, sposób i zasady odpłatności za kontrolne badania antydopingowe, uwzględniając warunki, jakie powinny spełnić te placówki.

Rozdział 10

Zasady bezpieczeństwa w dziedzinie kultury fizycznej

Art. 50. 1. Osoby prawne i fizyczne prowadzące działalność w sferze kultury fizycznej są odpowiedzialne za bezpieczeństwo, porządek i higieniczne warunki podczas imprez sportowych oraz zapewniają bezpieczne i higieniczne warunki uprawiania sportu, rekreacji ruchowej i zajęć rehabilitacyjnych ich uczestnikom.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i zasady sprawowania opieki medycznej nad osobami uczestniczącymi w zajęciach wychowania fizycznego, sportowych i rekreacyjnych oraz w imprezach sportowych i rekreacyjnych.

2a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki sanitarnohigieniczne obiektów sportowych i rekreacyjnych oraz zasady sprawowania nadzoru nad ich przestrzeganiem.

3. Obowiązki organizatora imprezy masowej w zakresie bezpieczeństwa tej imprezy reguluje ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i z 2001 r. Nr 41, poz. 465).

Art. 51. 1. W założeniach budowlanych oraz modernizacyjnych obiektów sportowych uwzględnia się wymagania bezpieczeństwa i higieny oraz warunki umożliwiające korzystanie z tych obiektów przez osoby niepełnosprawne.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb opiniowania projektów urządzeń sportowych i sprzętu sportowego pod względem ich zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa i higieny użytkowania oraz korzystania z nich przez osoby niepełnosprawne.

Art. 52. 1. Zawodnikom przysługuje prawo do ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków wynikłych na skutek uprawiania sportu.

2. Obowiązek ubezpieczenia zawodnika spoczywa na klubie lub związku sportowym, którego zawodnik jest członkiem lub reprezentantem.

Art. 53. 1. Uprawianie alpinizmu, sportów motorowych, żeglarskich, pletwonurkowania, sportów lotniczych, dalekowschodnich sportów i sztuk walki, kick-boxingu, a także sportów o charakterze strzeleckim i obronnym wymaga odpowiednich kwalifikacji oraz przestrzegania szczególnych zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tych dyscyplinach sportu.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymogi, kwalifikacje i sposób ich uzyskiwania, wynikające z nich uprawnienia, zasady nadawania, zawieszania i cofania tych uprawnień, wzory dokumentów stwierdzających te kwalifikacje i uprawnienia oraz zasady bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, po zasięgnięciu opinii właściwego związku sportowego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organy właściwe do rejestracji statków używanych do celów sportowych lub rekreacyjnych oraz sposób rejestracji i zwolnienia z rejestracji, tryb postępowania, wzory dokumentów rejestracyjnych i sposób oznakowania tych statków,
- 2) organy właściwe do nadzoru technicznego, wymagania techniczne, wzory dokumentów stwierdzających zdolność do żeglugi i warunki przeprowadzania przeglądów technicznych statków używanych na wodach śródlądowych do celów sportowych lub rekreacyjnych:
  - a) bez napędu mechanicznego niezależnie od wielkości oraz o napędzie mechanicznym o mocy do 75 kW,
  - b) o napędzie mechanicznym o mocy powyżej 75 kW na wodach śródlądowych innych niż śródlądowe drogi wodne, mając na względzie konieczność zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi tych statków.

- Art. 54. 1. Zapewnienie bezpieczeństwa osób przebywających w górach należy do organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego, dyrekcji parków narodowych, a także do osób prawnych i fizycznych prowadzących w górach działalność w zakresie kultury fizycznej.
2. Zapewnienie bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się w miejscach wyznaczonych oraz uprawiających sporty wodne należy do osób prawnych i fizycznych prowadzących nad wodą działalność w tym zakresie oraz do organów administracji rządowej i właściwych terytorialnie gmin.
  3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne, a także obowiązki osób prawnych i fizycznych, o których mowa w ust. 1 i 2.

- Art. 55. 1. Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach, należy w szczególności do Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego - specjalistycznego stowarzyszenia kultury fizycznej o zasięgu ogólnokrajowym - w zakresie określonym w statucie tej organizacji.
2. Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na wodach, należy w szczególności do Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego - specjalistycznego stowarzyszenia kultury fizycznej o zasięgu ogólnokrajowym - w zakresie określonym w statucie tej organizacji.
  3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków i uprawnień specjalistycznych organizacji ratowniczych, warunki ich wykonywania przez inne organizacje ratownicze, a także rodzaj i wysokość świadczeń przysługujących ratownikom górskim i wodnym w związku z udziałem w akcji ratowniczej. Rozporządzenie powinno określać zadania w zakresie organizowania pomocy oraz ratowania osób podejmowane przez poszczególne organizacje ratownicze, a także przewidywać świadczenia finansowe i rzeczowe, z uwzględnieniem czasu trwania i stopnia niebezpieczeństwa wyprawy ratunkowej.
- Art. 56. Organizacje, o których mowa w art. 55, współdziałają w realizacji swoich zadań z organami administracji rządowej i organami jednostek samorządu terytorialnego oraz osobami prawnymi i fizycznymi prowadzącymi działalność w zakresie kultury fizycznej i turystyki.

Rozdział 11 **Przepisy karne**

- Art. 57. 1. Kto nie będąc do tego uprawnionym wykorzystuje bądź używa symboliki olimpijskiej oraz nazw, o których mowa w art. 11 ust. 3, podlega karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega, kto nie będąc do tego uprawnionym prowadzi działalność w zakresie sportu profesjonalnego lub narusza przepisy dotyczące bezpieczeństwa w dziedzinie kultury fizycznej.
  3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, orzeka się nawiązkę na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego w wysokości 100.000 złotych.
  4. Czyny, o których mowa w ust. 1 i 2, rozpatrywane są w trybie określonym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 12 **Zmiany w przepisach obowiązujących.** **Przepisy przejściowe i końcowe**

Art. 58-60. (pominięte).

Art. 61. 1. Przepis art. 19 ust. 2 stosuje się od dnia 1 września 2003 r.

2. (skreślony)

3. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu, określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne formy realizacji 4 godziny obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego, mając w szczególności na względzie potrzeby zdrowotne uczniów, specyfikę ich zainteresowań sportowych, warunki realizacji zajęć wychowania fizycznego oraz tradycje sportowe danego środowiska lub szkoły.

Art. 62. 1. Stowarzyszenia kultury fizycznej i ich związki działające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stają się stowarzyszeniami kultury fizycznej i ich związkami w rozumieniu tej ustawy.

2. Stowarzyszenia i związki, o których mowa w ust. 1, dostosują swoje przepisy do wymogów ustawy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Kluby sportowe działające na podstawie dotychczasowych przepisów dostosują swoje przepisy i formy organizacyjne do wymogów ustawy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. (skreślony).

Art. 63 i 64. (pominięte).

Art. 65. 1. Traci moc ustawa z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 6, poz. 33, Nr 34, poz. 181 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 89, poz. 517).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy wymienionej w ust. 1, o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.

Art. 66. Traci moc ustawa z dnia 9 kwietnia 1968 r. o zezwoleniach na publiczną działalność artystyczną, rozrywkową i sportową (Dz. U. Nr 12, poz. 64 i z 1991 r. Nr 114, poz. 493).

Art. 67. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 59 i 60, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r. i mają zastosowanie do dochodów uzyskiwanych od tego dnia.